

متن پرسش

اسلام و احترام: استاد بر فرض قصد توسل به حضرت جوادالائمه (علیه السلام)، کدامیک از دو رویکرد زیر در امر توسل بهتر و صحیح تر است؟ چرا؟ فرقتشان چیست؟ ۱. خداوندا به حق اسم «جواد»ت، که در امام جواد (علیه السلام) به ظهور آمدی و او را با ظهور اتم این اسم مورد عنایت خویش قرار دادی، ما را نیز صاحب جود و کرم بفرما تا حامل این اسم شویم. ۲. یا امام جواد (علیه السلام) به ما کمک کن که ما نیز مانند شما حامل اسم جود و کرم خداوند باشیم. (خودم فکر می کنم که مورد نخست به آیه ی شریفه ی «و لله الاسماء الحسنی فادعوه بها» نزدیک تر است و در واقع طبق امر خداوند او را با اسمائش می خوانیم _ شبیه داستان حضرت زکریا (علیه السلام)_). اما این حقیقت که «ائمه به سبب شدت روح مجرد و نفس طیبه ای که دارند نافذ هستند و می توانند در عالم تصرف کنند»، ذهن بنده را از رویکرد اول دور و به رویکرد دوم نزدیک می کند. ۱. آیا در جواب، این صحیح است که بگوییم در مورد اول وقتی پای امام جواد (علیه السلام) را به میان می آوریم، با نظر به اسم الهی جواد در مظهرش به عالم غیب و معنویت بهتر متصل می شویم و با اسم الهی جواد در مرتبه و شدتی بالاتر یگانه می شویم و به این ترتیب به رنگ آن اسم در می آییم و این _ یعنی مظهریت اسماء بودن_ همان معنای تصرف امام است؟! ۲. اگر مورد اول صحیح هست، اساسا چرا توجه به مظهر اسم در امام ما را بهتر و سریعتر با آن اسم مرتبط می کند؟ آیا به سبب اینکه امام ظهوری از جنس بشریت است و به ما نزدیک تر و ملموس تر است؟! ۳. اگر در عصر امام بودیم کدام شیوه بهتر بود؟ آیا اینکه نزد معصوم رویم و از او بخواهیم ما را به برکت اسم اعظمش به رنگ اسم جواد در آورد _ یا برآورده کردن هر حاجتی دیگر_ هم مصداقی از وسیله در آیه ی شریفه ی «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» بود؟ اگر هست، اکنون نیز امام حاضر است با همان نافذیت، مع الوصف شیوه ی دوم افضل است!؟)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده با نظر به وجه متعین اسم «جواد» یعنی حضرت جواد علیه السلام بهتر می توان از انوار اسم «جواد» حضرت حق بهره مند شد. اگر در زمان آن حضرت هم ما در قید حیات بودیم سعی می کردیم به آن حضرت نزدیک شویم زیرا ایشان پرتو اسم «جواد» حضرت حق بودند. موفق باشید